

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Set i lyset af efterårets ballade i den københavnske teaterverden er der specielt et punkt, som bekymrer mig i det forslag til lov om ændring af teaterloven, som nu fremlægges. Og det er § 14 d, stk. 7, hvor der står:

»Afgørelser truffet af Københavns Teater kan ikke indbringes for højere administrativ myndighed.«

Ministeren begrundede bestemmelsen med, at der skal sikres armslængde mellem Københavns Teaters beslutninger og det politiske niveau.

Men efterårets ballade viste, at denne armslængde ikke har det så godt. For når man har en bestyrelsesformand, som indrømmer, at bestyrelsen agerer politisk i forhold til ansættelse af teaterchefer, så hjælper armslængden jo ikke så meget. Armslængde er til for at sikre, at beslutninger træffes på kunstens præmisser, men hvis de, der skal træffe disse beslutninger, ikke varetager kunstens interesser, er vi jo lige vidt.

Samtidig har der fundet en ekstrem centralisering af magt og ressourcer sted i Københavns Teater. Københavns Teater fusionerer nu med Det Danske Teater. Det betyder, at Københavns Teater får tilført alle de ressourcer, der tidligere var i Det Danske Teater, og samtidig har man besluttet, at Gladsaxe Teater ikke længere skal være med i Københavns Teater. Gladsaxe Teater bliver til gengæld et egnsteater, og det vil sige, at de få ressourcer, der er på egnsteaterområdet – hvad vi jo vender tilbage til senere – nu også skal bruges på Gladsaxe Teater.

I modsætning til, hvad der gælder for teatre under andre ordninger, udpeger kulturministeren samtlige bestyrelsesmedlemmer i Københavns Teater, og disse udpeger ledere og bestyrelser af de enkelte teatre og står for tilskuds- og bevillingsvilkår.

Københavns Teater er gået fra at være en institution, der var tænkt som et stærkt koordinerende organ med respekt for de enkelte teatres kunstneriske visioner og profil, til en organisation, der somme tider reagerer med udgangspunkt i magt og trusler. Vi så det f.eks. sidst i forbindelse med fusionen mellem Det Danske Teater og Folketeatret, en fusion, som jeg i øvrigt ikke er den store tilhænger af, og som Det Radikale Venstre ikke er den store tilhænger af. Nu må vi se, hvordan det går, men også vi er utroligt nervøse for, at det her kommer til at gå ud over det turnerende teater.

I lyset af ovenstående synes jeg det er meget uheldigt, at beslutninger truffet af Københavns Teater ikke kan indbringes for en højere administrativ myndighed. Vi lever i et demokratisk samfund, hvor det er helt afgørende, at det er muligt at diskutere problematiske beslutninger og bringe dem for en højere instans. Flere høringssvar betegner også det som et problem. Og med alle de problemer i baghovedet, som det sidste halve år har budt på inden for det københavnske teaterliv, synes det set fra en demokratisk vinkel noget ovovet at lade Københavns Teater fungere hinsides demokratisk kontrol.

I Jyllands-Posten den 10. januar 2007 refereres Kulturministeriet for at påpege, at man med bestemmelsen om, at afgørelser truffet af Københavns Teater ikke kan indbringes for en højere administrativ myndighed, har villet imødekomme den kritik, der tidligere har været formuleret om, at der var for kort vej mellem Kulturministeriet og Københavns Teater. Men det er næppe den rette måde at imødekomme kritikken på.

Kl. 12.40

Når man som kulturminister er så interesseret i at sikre Københavns Teaters uafhængighed af det politiske niveau, er det underligt, at man sikrer sig selv så meget magt i form af retten til at udpege samtlige bestyrelsesmedlemmer. Man burde i stedet, sådan som vi tidligere har påpeget, have en bestyrelse, som var sammensat af folk udpeget af Københavns og Frederiksberg Kommuner, Kunstrådet, teatrenes medarbejdere og Kulturministeriet svarende til den model, man kender fra landsdelsscenerne i Århus, Odense og Aalborg.

Hvis man gjorde det, altså havde en bestyrelse, der var sammensat på samme måde for Københavns Teater som for de andre store teatre, mener vi også, at det vil være helt i orden at indføre bestemmelsen om, at en afgørelse truffet af teatret ikke kan indgives til en anden administrativ myndighed, men ikke når det er sådan, at bestyrelsen alene udpeges af kulturministeren.

Med disse ord vil jeg overlade behandlingen af lovforslaget til udvalgsarbejdet. Jeg håber, vi i løbet af udvalgsarbejdet også kan diskutere os frem til nogle løsninger, der gør, at nogle af de kritikpunkter, Det Radikale Venstre har, kan imødekommes.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Tak til ordføreren, og den næste ordfører er hr. Holger K. Nielsen.